

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 124:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg til undersøgelse af konsekvenserne af konkurrenceudsættelse og udlicitering af kommunale opgaver.

Af Rasmus Prehn (S), Flemming Bonne (SF) og Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 10.03.2009).

Kl. 12:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er indenrigs- og socialministeren.

Kl. 12:01

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Tak for det. Lad mig starte med at sige, at jeg er en anelse forbløffet over det forslag til folketingsbeslutning, som medlemmer af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten her har fremsat. Forslaget går ud på at nedsætte et udvalg, som skal undersøge konsekvenserne af konkurrenceudsættelse og udlicitering af kommunale opgaver, og det er for mig at se simpelt hen gennemsyret af en stivnet retorik, som man kunne høre for år tilbage. Jeg troede egentlig, at vi var kommet videre, og at vi havde lagt den ideologiske slagmark bag os, men der er åbenbart stadig lidt spredt kanontorden.

Når det så er sagt, vil jeg selvfølgelig gerne medgive, at en række af de problemstillinger, som er nævnt i beslutningsforslaget, er både vigtige og centrale. Det er problemstillinger, som der løbende arbejdes med i mange sammenhænge, og det er problemstillinger, som er komplicerede, og som der derfor ikke er lette svar på. Men jeg tror ikke, at nedsættelse af et udvalg kombineret med en midlertidig suspension af konkurrenceudsættelsesaftalen er den rette løsning, og regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

For det første er der efter min opfattelse ikke behov for et sådant udvalg, fordi der allerede arbejdes med konkurrenceudsættelse og udlicitering i mange forskellige fora. Man kommer ikke uden om, at viden og erfaring på nye områder bedst opnås ved at afprøve forskellige måder at tilrettelægge arbejdet på og ikke gennem teoretiske studier.

For det andet vil det være en dårlig idé, også selv om det kun er midlertidigt, at suspendere kommunernes forpligtelse til at konkurrenceudsætte en bestemt procentdel af deres opgaver. Aftalen sikrer nemlig fokus på konkurrenceudsættelse som et redskab til at få den bedste og billigste opgaveløsning.

Endelig er for det tredje rationalet bag forslaget baseret på nogle antagelser om konkurrenceudsættelse og udlicitering, som ikke afspejler den virkelighed, kommunerne befinder sig i. Alt dette vil jeg lige komme lidt ind på her.

Vi har en velfungerende offentlig sektor i Danmark, som vi med rette kan være stolte af, og der skal ikke herske nogen tvivl om, at en videreudvikling af velfærdssamfundet ligger regeringen meget på sinde. Det er nemlig afgørende, at det også fremover er muligt at levere tidsvarende serviceydelser af høj kvalitet til borgerne.

Som vi alle ved, står den offentlige sektor over for store udfordringer i de kommende år – udfordringer som vi er nødt til at adressere på en fordomsfri måde. Et af de instrumenter, vi kan tage i brug, er konkurrenceudsættelse, som kan bidrage til at sikre, at vi får mest muligt for pengene, og regeringen og KL er da også enige om, at det afgørende er, at opgaverne løses bedst og billigst, ikke om leverandøren er offentlig eller privat.

Derfor har regeringen og KL som bekendt indgået en aftale om øget konkurrenceudsættelse. Aftalen indebærer, at kommunerne skal konkurrenceudsætte 26,5 pct. af de kommunale opgaver i 2010, og det gælder for alle kommuner og for alle opgaver under et. Det er et ambitiøst mål, men også et mål der er inden for rækkevidde, og faktisk går det rigtig godt med at konkurrenceudsætte opgaver i kommunerne.

Udviklingen i de seneste år viser, at kommunerne har fået et mere positivt og fordomsfrit syn på at inddrage private leverandører i opgavevaretagelsen. Det handler jo netop om at bruge de kompetencer, som den offentlige sektor og private virksomheder hver især har, i et konstruktivt samspil, altså at berige og ikke bekriegen anden. Et udbygget offentligt og privat samarbejde kan nemlig både medvirke til at skabe kvalitetsmæssige forbedringer og anspore til en mere effektiv opgaveløsning.

Konkurrenceudsættelsesaftalen understreger vigtigheden af at tænke i nye baner. Det er der behov for, og derfor forekommer det mig altså lidt absurd at tale om at suspendere aftalen. Det